

obsah širě a pak na místech vhodných k jednotlivým částem jeho se odvolávám.

Nejlépe tu poučuje oddělení v genealogii, kde jest abecední výčet šlechtických rodin z Čech, Moravy a ze Slezska. Nešlo o pouhé rozrody slavných jen některých rodů šlechtických. Nešlo o výpisy a přetisky z Wurzbachova biografického slovníku a z cizích slovníků i děl genealogických. Není tu možná oddělití zdánlivě nedůležité rody od domněle důležitých. Z toho a onoho rodu hráli ti a jiní vynikající úlohy v politických, církevních a kulturních dějinách českých. Bylo nezbytno místo libovolného výběru zahájiti hlavně z výsledku domácích badatelů, z novějších českých prací i ze staré literatury české, rozsáhlou i napínavou práci o šlechtických rodech v zemích českých v tak širokých rozměrech, aby zprávy o rozrodu šlechty v českých zemích, jakož i spisy, týkající se vůbec dějin rodů šlechtických, byly shrnuty u nás poprvé v celek, v přehled, v soustavu ve formě abecedního ukazatele, snadno pak přístupnou každému, kdo by hledal cokoli o šlechtě v zemích českých. Podává tu kniha tedy opět více, než by pouhá »bibliografie literatury genealogické« předpisovala. Všimá si podepsaný na př. i nepatrných zdánlivě skladeb příležitostných u jednotlivých členů šlechtického rodu, spisů jim věnovaných, poněvadž bývá v dedikaci a předmluvě často řeč o rodokmenu, o činnosti toho kterého šlechtice, bývá jeho vyobrazení i znak rodový s výkladem připojen. Při tom uvedeny jsou u těchto spisův a skladeb příležitostných z titule dlouhého zmínky o hodnostech a majetkových poměrech i ponechány jsou charakteristické formy slohové pro zajímavost kulturně-historickou. Z uvedených důvodů zejména snažil se podepsaný sebrati literaturu o sporech fideikomisních a dědických, kdež nad jiné pečlivěji snesena bývají data o rozrodech šlechtických při jednotlivých důkazech ve sporné věci. Uváží-li se, že tyto všechny příležitostné tisky byly tištěny jen v skrovném počtu a že byly určeny jen pro chvilkovou potřebu nebo pro omezený počet osob zúčastněných, že tedy dnes mnohé z nich jsou tisky skutečně vzácné a odjinud neznámé, bude podepsaný omluven, proč jim tolik péče věnoval a tak skoro až úzkostlivě při jednotlivých rodech je zaznamenával. V české literatuře nenaskytne se tak brzy příležitost, aby mohly býti v této úplnosti (a to nejen české, nýbrž také i latinské, německé, francouzské, vlašské a pod.) zregistrovány.

Rovněž tím značně se rozšířil rozsah přítomného díla, že v přirozený a nedílný celek jsou tu zahrnuty Čechy, Morava, Slezsko i částečně Lužice, jejich minulost po jakékoliv stránce, pokud kde o ní bylo co tištěno. Rukopisy jen výjimkou jsou uvozovány. Bylo nesnadno ovšem, zejména Lužici vyloučiti z tohoto celku (viz archivy, cestopisy, příslušná období minulosti české, kde souvislost jest naprosto nerozlučitelná).

Rozsah dále také tím povážlivě vzrůstal, že podle přání Historického Spolku přihlíželo se pilně k článkům časopiseckým. Obyčejně se soudívá, že články ty, na př. roztroušené po našich venkovských časopisech, jsou